

Arrest

nr. 95 280 van 17 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M-C WARLOP en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 mei 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 mei 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 mei 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 augustus 2012.

1.3. Op 30 augustus 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim afkomstig van de Westelijke Jordaanoever, meer bepaald van Halhul. Op 20 maart 2011 werd er, toen u in uw winkel aan het werk was, een man voor uw winkel neergeschoten door het Israëlische leger. Er kwamen heel wat mensen naar het slachtoffer toegesnel en hij werd meegenomen naar het ziekenhuis. U sloot uw winkel en keerde huiswaarts. Rond 10 uur in de avond merkte u op dat er in de buurt van uw winkel brand was uitgebroken. U belde uw broer op om met hem ter plaatse te gaan kijken. Onderweg er naar toe, kwamen jullie kinderen tegen die zeiden dat er een winkel in brand was gestoken omdat de eigenaar van de winkel informatie aan het Israëlische leger zou hebben doorgegeven. Toen u dat hoorde, besloot u niet naar uw winkel te gaan, maar vluchtte u onmiddellijk de bergen in rondom Hebron. U gaf uw broer de opdracht de volgende dag met uw echtgenote en kinderen naar Nablus te vluchten. Nog diezelfde avond vielen gewapende mannen van Hamas uw woning binnen. Uw echtgenote werd dermate hard geslagen dat ze naar het ziekenhuis moest worden overgebracht en een miskraam volgde. Ook uw vader zou zijn geslagen. Nadat u had vernomen dat uw familie zich in Nablus had gevestigd, besloot u het land te verlaten. U verliet de Westelijke Jordaanoever op 1 april 2011 via de Allenby Bridge en u reisde verder naar Amman in Jordanië. Aldaar kwam u op de markt familieleden van het slachtoffer tegen. Uit voorzorg waarschuwde u de receptie van het hotel waar u verbleef dat zij, indien iemand navraag naar u zou doen, dienden te laten verstaan dat u de stad reeds had verlaten. Nog diezelfde nacht zouden leden van Hamas in het hotel naar u hebben geïnformeerd. U verbleef nog in Amman tot 25 april en reisde toen verder naar België om hier toe te komen op 9 mei 2011. De dag nadien wende u zich tot de Belgische autoriteiten met uw verzoek tot internationale bescherming.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw originele Israëlische identiteitskaart, een originele Palestijnse identiteitskaart, een originele huwelijksakte, originele inkoopbonnen van voedingswaar, een origineel attest van inschrijving in de kamer van koophandel, een originele huurovereenkomst, een originele geboorteakte, een origineel attest van een Fatah dat uw problemen attesteert, kopies van foto's van uw winkel na de aanslag, een origineel medisch attest in verband met de verstrekte zorgen aan uw echtgenote, een origineel huurcontract van uw handelspand, een origineel bewijs van verzending van uw documenten vanuit Halhul en tenslotte een attest van de Palestijnse Nationale Autoriteit in verband met de schoolprestaties van dochter Nisrine Yasser Amro.

B. Motivering

Naar het oordeel van het Commissariaat-generaal (CGVS) bent u uw land van gewoonlijk verblijf niet ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in de zin van artikel 48/4, §2 a en b van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat het CGVS in de door haar geraadpleegde bronnen, geen informatie over het door u aangehaalde incident heeft terug gevonden. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt de dodelijke beschieting van een lid van de Al Qassam brigade, de militante tak van de Palestijnse Hamas beweging door het Israëlische leger, niet te worden vermeld in de geraadpleegde literatuur. Gezien de exhaustieve wijze waarop internationale en lokale organisaties incidenten op de West Bank rapporteren, mag het toch hoogst opmerkelijk worden genoemd, dat dit incident nergens staat beschreven. Er kan dan ook met reden worden getwijfeld aan het plaatsvinden van dit incident.

Het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas wordt verder onderstreept door het feit dat u omtrent essentiële elementen van uw asielrelaas ernstig tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw weergave van de feiten tijdens uw gehoor door het CGVS geenszins overeenkomt met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat nadat Issa Khalil al Arja door het Israëlische leger zou zijn neergeschoten, mensen zich rondom zijn lichaam verzamelden en u door de mensen ter plaatse er van werd beschuldigd het slachtoffer in kwestie te hebben verklikt bij de Israëlische autoriteiten. U zou hebben ontkent hier iets mee te maken te hebben en naar uw huis zijn teruggekeerd (zie vragenlijst DVZ, p. 3). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u evenwel dat er op het moment dat omstaanders rondom het slachtoffer stonden, er geen beschuldigingen aan uw adres werden geuit. Het slachtoffer zou in een auto zijn gelegd en naar het ziekenhuis zijn afgevoerd (CGVS, p. 15-16). U zou pas hebben vernomen dat men uw verdacht het slachtoffer te hebben verklikt bij de

Israëlsche autoriteiten, toen u op weg was naar uw winkel die in brand stond (CGVS, p. 15). Opmerkelijk is eveneens dat u in de vragenlijst van DVZ geen gewag heeft gemaakt van het feit dat nadat uw winkel in brand was gestoken, gewapende mensen uw ouderlijke woonst zouden hebben bezocht en uw echtgenote dermate hard zouden hebben geslagen met een miskraam tot gevolg. Ook maakte u geen melding van het feit dat Hamas u actief zou vervolgen (zie vragenlijst DVZ, p. 3). U geconfronteerd met voorliggende lacunes, stelt dat men u niet zou hebben gevraagd in detail te treden (CGVS, p. 17). Gewezen op het feit dat u in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk heel wat details heeft verteld zoals onder meer het feit dat uw winkel in brand werd gestoken, wijzigt u uw eerdere verklaring en beweert u dat u wel degelijk zou hebben verklaard dat uw woonst werd aangevallen (CGVS, p. 17). Deze bewering is in het licht van voorafgaande weinig geloofwaardig. Daarenboven is uw andere argument als zou u enkel zijn gevraagd om de hoofdlijnen van uw vervolgingsrelaas uiteen te zetten evenmin te weerhouden, daar dit ernstig feit moeilijk als een detail kan worden afgedaan. Er kan dan ook worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de door uw ondergane vervolgingsincidenten die toch de essentie van uw asielrelaas uitmaken.

Verder kan er weinig geloof worden gehecht aan het door u neergelegde attest dat zou zijn opgesteld door Fatah en waarin zij bevestigen dat u door Hamas zou worden vervolgd. Het wekt verbazing dat op de hoofding van de brief de naam van het advocatenkantoor staat vermeld, dat u zou hebben gecontacteerd nadat u problemen zou hebben gekregen met Hamas. U verklaarde dat het een origineel Fatah document betreft en dat dit overgemaakt zou zijn aan het advocatenkantoor waar u cliënt was. Uw advocaat zou de brief vervolgens aan uw echtgenote hebben bezorgd (CGVS, p. 19). Gewezen op het feit dat er op het briefhoofd de naam van het advocatenkantoor prijkt, stelt u dat uw advocaat dit document aan uw vrouw zou hebben gegeven, waarmee u geen klaarheid schept over voorliggende merkwaardigheid. U dientengevolge geconfronteerd met het feit dat gezien de hoofding, de brief eerder door het advocatenkantoor lijkt opgesteld te zijn, vestigt de aandacht op het logo van Fatah dat op het briefhoofd prijkt (CGVS, p. 19). Uw repliek is echter weinig overtuigend daar u op geen enkele manier kan duiden waarom het advocatenkantoor met naam en toenaam op een officiële brief van Fatah zou moeten staan. Bovendien heeft u zelfs geen idee welke afdeling van Fatah dit document dan wel precies zou hebben opgesteld (CGVS, p. 19). Er kan dan ook ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van betreffende brief en de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

In het licht van voorafgaande dient volledigheidshalve te worden opmerkt dat, indien er al geloof zou kunnen worden gehecht aan de door u vooropgestelde problemen met Hamas, quod non, het vreemd is dat u geen klacht heeft neergelegd tegen de mensen die uw echtgenote hadden mishandeld met een miskraam tot gevolg en die uw levensonderhoud, uw winkel, vernietigden. Dit te meer daar de politie op de hoogte was van het incident en zij uw onschuld bewezen achtten (CGVS, p. 16). Uw uitleg als zou u geen tijd hebben gehad daar u moest vluchten houdt geen steek daar u zich effectief naar het politiekantoor van Bethlehem zou hebben begeven om tekst en uitleg te geven aan de autoriteiten over het incident op 20 maart 2011 (CGVS, p. 21). Ook uw argument als zou niemand naar u luisteren en in uw belang hebben willen handelen is weinig overtuigend daar uw bedreiger, Hamas, op de West Bank de belangrijkste politieke tegenstander is van de Palestijnse autoriteit en deze laatste ook effectief optreedt tegen Hamas. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de autoriteiten niet zouden hebben willen optreden en dat u bijgevolg per definitie niet kon rekenen op de bescherming van de lokale autoriteit op de Westelijke Jordaanoever.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw echtgenote, die met uw kinderen uit veiligheidsoverwegingen in Nablus verbleef, enkele maanden na de feiten nog tot twee maal is teruggekeerd naar Halhul om documenten voor u bij elkaar te zoeken (CGVS, p. 20). U gevraagd waarom uw echtgenote, gezien haar traumatische ervaring met leden van Hamas, alsook gezien het potentiële risico dat zij liep in Halhul (CGVS, p. 22), die documenten bij elkaar moest zoeken, stelt u dat dit te gevaarlijk was voor uw familie. Zij zouden hun leven niet op het spel hebben willen zetten (CGVS, p. 20). Dit mag toch wel als een heel merkwaardige uitleg worden gekwalificeerd. Uw broers hebben na de door u vooropgestelde problemen immers zonder verdere incidenten hun leven in Halhul kunnen voorzetten (CGVS, p. 18). U beweert evenwel dat door actief op zoek te gaan naar documenten voor u, zij mogelijks de familie van het slachtoffer zouden kunnen bruuskeren en in de problemen kunnen komen. Deze uitleg is niet geloofwaardig daar moeilijk kan worden ingezien hoe men hier überhaupt achter zou komen. Het feit dat uw echtgenote dan ook tot twee maal toe, slechts enkele maanden na het incident, naar Halhul is teruggekeerd, doet manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van door u vooropgestelde problemen die zowel u als uw vrouw en kinderen zouden kennen in Halhul.

Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er dan ook niet in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd. Evenmin heeft u op basis van uw verklaringen overtuigd dat u een reëel risico loopt

op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingen wet van 15 december 1980 (VW).

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit de Westelijke Jordaanoever. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever blijkt dat het conflict dat dit gebied actueel kenmerkt niet kan bestempeld worden als een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er is geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlsche strijdkrachten (zie bijgevoegde SRB: Cisjordanie-Situation sécuritaire actuelle, d.d.19 mei 2011).

Het geweld dat de Westelijke Jordaanoever actueel kenmerkt is eerder gelokaliseerd van aard en de impact ervan op het leven van de gewone burger is eerder beperkt. Incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen komen hoofdzakelijk bij manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie en de Muur wordt geuit; wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd worden door de Israëlsche troepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Actueel is er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan deze appreciatie. De door u neergelegde documenten, namelijk uw originele Israëlsche identiteitskaart, een originele Palestijnse identiteitskaart, een originele huwelijksakte, originele inkoopbonnen van voedingswaar, een origineel attest van inschrijving in de kamer van koophandel, een originele huurovereenkomst, een originele geboorteakte, een origineel huurcontract van uw handelspand en een attest van de Palestijnse Nationale Autoriteit in verband met de schoolprestaties van dochter Nisrine Yasser Amro, hebben enkel betrekking op uw identiteit, familiesituatie en beroep, gegevens die hier niet ter discussie staan. Met betrekking tot het attest dat zou zijn opgesteld door Fatah, kan verwezen worden naar bovenstaande motivering. Met betrekking tot het medische attest in verband met medische zorgen die aan uw echtgenote zijn verstrekt, dient te worden opgemerkt dat in casu de artsen, op haar ingeven, vermoedens uiten over de medische problemen, in dit geval wie verantwoordelijk is voor de slagen die miskraam hebben veroorzaakt. Zij kunnen nochtans niet de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die er aan de basis van liggen. Tot slot dient met betrekking tot de kopies van de foto's van uw winkel na de aanslag te worden opgemerkt dat deze gezien hun specifieke aard enkel kunnen worden weerhouden als bewijs, indien deze kaderen in een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe op zijn eigen situatie, waarbij hij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker stelt verder dat hij veel documenten heeft neergelegd en het duidelijk is dat de Palestijnse autoriteiten hem niet kunnen beschermen. Tot slot wijst verzoeker erop dat hij "verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen" zodat de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden.

Ter terechtzitting legt verzoeker een stuk in het Arabisch neer van de Palestijnse autoriteit waarin volgens hem wordt gesteld dat hij het voorwerp is van vervolging.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) opgemerkt dient te worden dat het CGVS in de door haar geraadpleegde bronnen geen informatie heeft teruggevonden over het door hem aangehaalde incident, (ii) het ongeloofwaardig karakter van zijn

asielrelaas verder onderstreept wordt door het feit dat hij omtrent essentiële elementen van zijn asielrelaas ernstige tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd, (iii) er weinig geloof kan worden gehecht aan het door hem neergelegde attest dat zou zijn opgesteld door Fatah, (iv) volledigheidshalve opgemerkt dient te worden dat het vreemd is dat hij geen klacht heeft neergelegd tegen de mensen die zijn echtgenote hadden mishandeld, (v) het feit dat zijn echtgenote naar Halhul zou zijn teruggekeerd manifest afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door hem vooropgestelde problemen, en (vi) er geen sprake is van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëliëse strijdkrachten (zie bijgevoegde SRB: Cisjordanie-Situation sécuritaire actuelle, d.d. 19 mei 2011).

2.3. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verklaringen van verzoeker grondig heeft onderzocht en terecht tot de conclusie komt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker opgediste relaas, zoals omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich tot een summiere herhaling van zijn relaas en de bewering dat hij geen bescherming kan krijgen van de Palestijnse autoriteiten.

Het is voorts de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In voorliggend verzoekschrift poneert verzoeker slechts dat hij verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen en dat het duidelijk is dat hij in de onmogelijkheid verkeert om naar de Westelijke Jordaanoever terug te keren. Hij laat evenwel na te concretiseren waaruit het reëel risico in zijn hoofdte dan wel zou bestaan.

Waar verzoeker nog voorhoudt dat hij tal van documenten heeft ingediend wijst de Raad erop dat ook hier op geen enkele wijze concreet wordt aangetoond dat de motivering in de bestreden beslissing betreffende de neergelegde documenten niet correct zou zijn.

Wat het ter terechtzitting ingediende stuk betreft wijst de Raad er vooreerst op dat dit document niet werd vertaald in de taal van de procedure. Daarenboven benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

2.4. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de

bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS